

ὅπως τὰ εὗρισκα, περισσοτέρους ἀπλούστατα νὰ μηδιθῷ τοὺς σοφοὺς, τοὺς ἀληθινοὺς σοφούς. "Ομως, δὲν ἔκτιζε τὰς ἐλπίδας μου ἐπὶ στερεωτέρας βάσεως ἀπὸ ἔκεινον ποὺ κτίζει ἐπὶ ἄμυνα τὰ οἰκοδομήματά του. "Α! τὸ καινούργιο φεγγάρι νὰ ἤξευρε πόσην ἀπογόνητευσιν θὰ μοῦ ἐπροξένει, ὅταν ἐπιτένετο ὅπως ἐπιστῆτε! "Ας τὸ πάραμεν ἀπόφρασιν, καὶ ἂς ἀναρριγηθῶμεν πάλιν ὅπως δήποτε εἰς τὸ Ἀρχαῖτ τῶν Τατκούλων, ὅπως ὅλος ὁ ὀλίγος κόσμος, ποὺ ἔλαβε τὴν ιδίαν ἀπόφρασιν. "Ας μὴν ἐπαυξήσωμεν τὴν συγκιλίαν τῶν ἀρών καὶ μεμψιμοιριῶν, τὰς ὄποις ἄλλοι, ποὺ διεκύβευσαν ὑλικώτερα συμφέροντα, ἔχουν τόσο δίκαιον νὰ φορτώνουν εἰς τὴν ράχην τοῦ ἀπαισίου κακοῦ.

Τί κακό, τί γινόντι, τί τουφάνι!

Τῶν ἀρκιῶν ἀποδημητῶν τῆς τρελλῆς εὐθυμίας, λυγίζεται καρμικῶς τὸ ραχοκκρακό, καὶ δυπλώνεται καὶ συμμαζεύεται τὸ ωγγηλόν κορμοῦ, διὰ νὰ ἀντιτάσσῃ μικροτέραν ἐπιφάνειαν εἰς τὸ κρύο. Τὸ πεῖσμα καὶ τὸ ψυχὸς διαστρέψουν εἰς ἀμιμήτους μορφασμούς τὰς ὄψεις, καὶ μακριέζω ἐκείνους μάνον, οἱ ὄποιοι τὰς ἀποκούπτουν κάτω ἀπὸ τὶς μάστιξες καὶ τοὺς οχγούς, ἔστω, μεταμφιεσμούς των. Τὸ ρεῦμα ἐκείνων ποὺ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸν δεύτερον τοῦ ἀγίου Κωνσταντίου, εἴναι περισσότερον ἐκείνων, ὅσοι ἀνέρχονται τὸν ἀνήφορον τῶν Τατκούλων καὶ κάποιος γιώτης, ποὺ δὲν τὸν προδίδει καὶ εἰς τὰ ἐσχάτα ἡ φυσικὴ του εὐθυμία καὶ χαριταλογία,

—Αἱ καὶ σὺ κουμπάρες ἀστραγαλᾶ, ἔν τὰ σπαίρνεις ἐδῶ, μάνον τὰ κουβελᾶς τὸν ἀνήφορο; λέγει εἰς πλανύδιον πωλητὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν τῆς πατρίδος του· ἐνῶ παραπέρα κομψεύμενος, τινάζων τὸ χιονισμένον ἐπανοφόρι του, καὶ διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ ἵσως κομψὸν σύμπλεγμα γυναικολογίου ποὺ στολίζει ἔνα ἀνοικτὸν παράθυρον κάπου ἐκεῖ!

—Σήμερα καὶ τώντι εἴναι νὰ τινάζῃ κανεὶς τὸ γιανκή του...

Αλλὰ ἐκεὶ ἐπάνω εἰς τὸν λόφον, ὅταν κατέπιν βραχείας ἐκλάμψεως τοῦ ἡλίου, ἀρχίζουν νὰ πίπτουν πυκνότεροι οἱ ἀσπροπεταλούδες τοῦ χιονιοῦ, ὃν εἰσαὶ ὀλίγον εὐαίσθητος εἰς τὸ καλόν, δὲν θὰ ἔχῃς νὰ παραπονεθῇς διὰ τὸ θέαμψος τί μαχευτικὸς ὄρίζων, εύρυνδυνος ὅλοντα θαρρεῖς ἐμπρὸς εἰς τὰ θυμπά σου μάτια, πίσω ἀπὸ τὸ δικτυωτόν, κινητόν, ζωντανὸν παραπέτασμα ποὺ πλέκει ἡ καταπίπτουσα χιών!

Αλλὰ τί τὰ θέλετε; Λείπει τὸ ἀνθρωποστοιχεγμα ἐκείνο, ποὺ τόσην ἄλλες χρονίες, ἐνθυμοῦμαι, ἐντύπωσιν εἰχε προξενήσῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις μου, εἰς τὴν σοφησιν προπάντων· ὅταν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν καὶ τόσον χαρακτηριστικὴν ἀπόνυοιν τῆς ζωντανῆς ἀνθρωπίλαχι, ἀνεμιγνύοντο εἰς ταιριαστὴν συμφωνίαν αἱ ὄσμιαι τοῦ σκόρδου καὶ τοῦ καρδάμου, τοῦ ταρχικᾶς καὶ τῶν κτενιῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εὐλογημένων τῆς σαρκοστῆς ἐφοδίων. Τόρα μικρὸν μάνον σύμπλεγμα ἀπὸ φουστανελοφρόους, ρύπαρούς μακελάριδες

καὶ γκασάπηδες ἀντιτάσσουσι εἰς τὰς ἐφόδους τοῦ δικιμονισμένου ἀνέμου, τοὺς κορδακισμούς τοῦ γκασάπικου, ἥντις ὅτου καὶ αὐτὸν νικημένο σωρεύεται εἰς τὸν κατάφορον τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἐγὼ εὑρίσκω πρόσκαιρον καταφύγιον εἰς τὸ Νεαροταφεῖον, ἐκεὶ ἐπάνω, ἀπὸ τὸ ὄποιον δὲν ἀρηστα τούλαχιστον τὴν εὐκαρίκιαν νὰ συλλέξω αὐτὸν τὸν ἐπιτύμβιον μαργαρίτην ποιησεως:

«Εἰ λι ἐδῶ ἀλέγνωσε διαβάτα γὰρ θρηνήσῃς ἐκ βάθους. Ιερῷ τῷ ψυχῆς τὸν γὰρ μὲ συγχωρήσῃς Ποστοφέρημα πολλὰ ἐρῶ λόις δύο ἔτη καὶ ὑψηλὸν μον σήμερον εἰς κύριον ἀπέπτη Μετὰ συζήτησον ἔλησα 32 ἔτη

τέκνα ἄρησα εἰς οὐρανοὺς ἀπέπτη Θρηνοῦργον γυνὴ καὶ συγγενεῖς καὶ ὄλοι καὶ λοι φύλοις ἐκείνοντος οὖς εἰς τὴν ζωὴν πολλὰ λαμπρῶς ἐγέλει!»

Καὶ τελευταῖς, ὅπισθεν τῶν καταρρευσάντων σχεδίων μου, κατέρχομαι. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πρὸς τὸ βράδυ ὁ κακός ἐτράπη ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἀλλὰ βέβαια δὲν θὰ ἦτο πολὺ φρόνιμον νὰ ἐπαναλάβω διέτο τὸ αὐτὸν χρονολογικὸν πείραμα. "Αν δὲν κατώρθωσα νὰ προσφέρω εἰς τοὺς τυχὸν ἀναγνώστας μου ἀπόλαυσιν ἀνάλογον πρὸς τὸ μῆκος τῶν ἴδιων μου πρὸ πάντων ἐπίδιων καὶ προσδοκῶν, ἃς ἀρκεσθοῦν τούλαχιστον μὲ τὰς sensations ἀγγείου χρονογράφου, ποὺ ἀρχίσε τόσον οικτρὰ τὸ στάδιόν του.

—Καὶ τοῦ χρόνου!

I. Χρονογράφος.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τοῦ βουλευτικὴ ἀπαρτία, εἴναι κι' αὐτὴ μία ἀπὸ τὰς πρώτας φροντίδες τῶν κυβερνήσεων καὶ μάλιστα μετὰ τὰς ἐρωτὰς ἡ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς καθημοβούλης σπουδαίων νομοσχεδίων.

Τηλεγραφήματα λοιπὸν ἐπὶ τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολὰς ἐπὶ ἐπιστολῶν πρὸς ὅλους τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅλα αὐτὰ πολλάκις, διὰ νὰ μὴ κατορθωθῇ τίποτε ἄξιον λόγου.

Τοῦ μᾶλλον ὄμορφον καὶ ἀπαρτία, λέγει γερμανικὴ ἐφημερίς, ἐγένετο στὴν Βεναρίκη.

Ἐκεῖ, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, ὀλίγας ήμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς περιόδου, ἔγραψε πρὸς τοὺς συναδέλφους του βουλευτᾶς, ἰδιαιτέρως ὡς ἔξης:

«Φίλε συνάδελφε, μοι ἀπομένουν 4 ἑκατόλιτρα ἀρίστου ζύθου του Hofbrau προωρισμένου διὰ τὰ μέλη τῆς βουλῆς καὶ πιστεύω ὅτι μετά τὸ πέρας τῆς αὔριον συνεδριάστεως, ή εὐκαιρία θὰ ἦναι καταλληλοτάτη διὰ νὰ τὸν ἐξαντλήσωμεν. Σᾶς ἀναμένω λοιπὸν εἰς τὴν αἰθουσαν του «Hofbrau» ὅπου θὰ ἔχωμεν καὶ λαμπρὸν γεύμα.»

Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ πρόσκλησις αὐτῆς ἐστέφθη ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας καὶ ὅτι πλειον-

ψηφία και μειονόψηφία συνήλθον ἐπὶ τῷ αὐτῷ πολὺ πρὸ τῆς δρισθείσης ώρας.

Ἐπίστης οὐδεμίκια παρετηρήθη ἀπουσία κατὰ τὸ βουλευτικὸν τοῦτο «five o'clock» ὁ δὲ εἰς τὴν ἡμέρησιαν διάταξις; Κύθος και τὰ boek würste ἐξηντλήθησαν πολὺ πρὸ τοῦ τέλους τῆς συνεδριάσεως.

Τὸ σπουδιαῖτερον δημοσίευσιν εἶναι, ὅτι τὴν ἡμέραν ἑκατόνταν ἐπρόκειτο ἀκριβῶς νὰ ψηφισθῇ νομοσχέδιον σπουδαίον, οἱ δὲ βουλευταὶ διὰ νὰ μὴ φρονοῦν ἀγνειᾶς ἔσπευσαν νὰ παραστοῦν και εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς βουλῆς διὰ νὰ ἡμιπορέσουν ἐκεῖθεν νὰ παρευρεθοῦν και εἰς τὸ Hofbrau.

Ἔσως εἶναι και αὐτὸς τρόπος προσελκύσεως οὕτινος τὴν δικτύωσην, πρέπει νὰ ἀναγράψουν εἰς τὸν ἑταῖρον προϋπολογισμὸν τῆς βουλῆς.

* * *

Ο καζιμένος ὁ Alphonse Daudet, δὲν θὰ ἔκκαψε ἀσχηματικὰ εἰμιορθούσε νὰ εῦρῃ τρόπον νὰ ικανοποιήσῃ τὴν προσθήθεισαν μικροφύλοτιμίαν τῶν Αγγλιδῶν.

Εἰς ἐνέτερον, τὸ ὄποιον εἶχε μετά τινος δημοσιογράφου, χωρὶς νὰ θέλῃ, εἶπεν, ὅτι αἱ Αγγλιδες ἔχουν μακρούς ὀδόντας και δὲν ἔχειρουν νὰ ἐνδύωνται. Ἐκτοτε, ὡς ἐκ συνθήματος ὅλαιι ἔξηγέρθησαν ἐναντίον του και ὅλοκληρος ὁ ἀγγλικὸς τύπος του ἐκρύζει πόλεμον, διστις ὅλως ἀδηλον πάτε θὰ παύσῃ.

Οι φίλοι του, τὸν συνεβούλευσαν νὰ σπεύσῃ νὰ δικαιολογηθῇ δι' ἀρθρου πρὸς τὸν λογδίνειον «Χρόνον», εἰς τὸ ὄποιον ἵσως ἀναγκασθεὶ νὰ καταφύγῃ.

«Οὐδέποτε θὰ ἡδύναμην νὰ πιστεύσω, λέγει, ὅτι μία λέξις ἡδύνατο νὰ διεγέρῃ τόσην δυσκολειαν. Εἰς τὸ μέλλον θὰ προσπειθῆται νὰ μὴ εὔρω ἐλαττώματα εἰς τὸ φύλον τοῦτο, τὸ ὄποιον γενικῶς μὲν θεωρεῖται ἀδύνατον, ἀλλὰ τὸ ὄποιον, δισταν προσβάλληται ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ εὑρίσκῃ τόσους νπερχασπιστάς».

* * *

Και τὸν Ἰσπανίκην φίλονται τὰ παράδοξα δὲν λείπουν:

Ἐφημερίς τῆς Σεβίλλης ἀναφέρει πώς, εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἰσπανίας, οἱ νέοι κάμνουν τὰς περὶ γάμου προτάσεις των:

«Οταν ὁ νέος ἐπιθυμῇ νὰ νυμφευθῇ, παρουσιάζεται κατὰ σενέχειαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κόρης· τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν προσποιεῖται ὅτι λησμονεῖ τὴν ράβδον του και ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, εἰμπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ ὡς μνηστήρ.

Ἐχει ὅμως δὲν γίνεται δεκτός, τότε, μόλις ἔξελθῃ τῆς θύρας, ρίπτοντας ὅπισθέν του τὴν ράβδον. Μὲ ἄλλους λόγους τοῦ δίνοντα τὰ... παπούτσια στὸ χέρι.

* * *

Τὸ ίδιο πιστεύω θὰ κάμουν και στὸν Ἑδισσων. Αὐτός, φίλονται, ἐσκέφθη νὰ κατασκευάσῃ κούκλες μὲ φωνόγραφον ἐσωτερικῶς.

Θὰ ὑπάρχουν λοιπὸν κούκλες διὰ τὰ ἥσυχα ἥσυχα παιδάκια, αἱ ὅποιαι θὰ ἀπαγγέλουν διάφορα ὠρακια ποιήματα και διηγήματα και κούκλες διὰ τὰ ἀτακτα και ὅποιαι θὰ ἀπαγγέλουν συμβουλάς και διάφορα χωρία εἰς τῆς Ἀγ. Γραφῆς.

Πιθανὸν τώρα νὰ ἔναιε εὔρυορφα περάγματα αὐτὰ ἀδηλον δημοσίευσιν συμβουλάς και ἀπὸ τέσσερας των ἀρχούσιων συμβουλάς και διηγήματα τὰς πατρικὰς συμβουλάς. Ἐπειτα πολὺς τόσος γάλος ὑπάρχει δισταν τὸ παραξιλώση ή κούκλα, η ὅποια δὲν θὰ ξέρῃ νὰ σιωπᾷ, μήπως τῆς στελούν χωρίστα καθε κομμάτι της ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

* * *

Ο Ψ... κατέλυσε εἰς ζενοδοχείον. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔφαγε και ἐκοιμήθη, τὴν ἐπαύριον εἶπεν εἰς τὸν ζενοδόχον ὅτι δὲν εἶχε σύτε δεκάρα.

— Διατί λοιπὸν δὲν μοῦ τὸ εἶπες γιθές δισταν ηλθεις!

— Διὰ νὰ μὴ σου ἔλθῃ πολὺ ξαρνικό!...

— !..

* * *

Ἐντὸς δωματίου πολὺ ψυχροῦ τὸν χειμῶνα.

Π Κυρία πρὸς τὸν Κύριον:

— Τί γίνεται ὁ φίλος σου Κ.!

— (Ο Κύριος μετὰ θυμοῦ) — τὸν ἔστειλα νὰ κόβη ξύλα!..

— Και ξέγκτες νὰ τοῦ πῆς νὰ τὰ φέρη γρήγορα;

* * *

Η γυνὴ εἶναι ὀλιγάτερον σκληρά τῆς Ειμαρμένης διότι βλέπει μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας της.

Mme de Staël.

I. Καρ.

Απὸ τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου μας ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ «Ψυχοπατέρα» τοῦ δράματος τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου, περὶ τοῦ ὄποιον τόσος δγίνε λόγος ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου, ήμεπισήμου και αὐτοκειμονήτου κριτικῆς. Τόρα δην συγχρόνως και εἰς τὰ «Ολύμπια» τοῦ κ. Ἀνίνου δημοσιεύεται και τὸ ἔτερον δράμα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ὁ «Τρίτος» δισταν θὰ εύτυχηδουν νὰ παρακολουθήσουν και τὰ δύο μαζὶ, μόνοι των θὰ δυνηθῶσι νὰ κρίνουν τὶ πρέπει νὰ περιμένῃ και η σκηνή μας ἀπὸ τὸν κ. Ξενόπουλον, διστις πῦδη τόσον ἔξοχον θέσιν κατέχει μεταξύ τῶν λογογράφων μας και τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ ἐλληνικοῦ διηγήματος.

* * *

Αλληλογραφία. — Ελάθομεν πολλὰς ἐπιστολὰς εἰς τὰς δημοσίες ούτε διαφορούς μᾶς εἰπιτρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀπαντήσωμεν. Εὔχριστούμεν δόσους μᾶς ἐνθερρύνουν και... δόσους μετ' εἰλικρινείας μᾶς επικρίνουν.

Παρκαλούμεν δὲ τοὺς κατόχους ἀγγειλῶν νὰ μᾶς τὰς ἐπιστρέψωμεν ἐγκαίρως.

Η Διείθυνσις.